אחרל'ח גולדסינגר:

„כדאי להמשיך בערוץ חחי גם אחרי חשביתח!"

שידור

● היה שהאשימו אותך באורגזן לוקה של „השרידן הדגים".

מה, שאני אשליכן התגלגלה צריכה לשקוד ואתו אני אשליכן לא מתגוננן לאציע רבר בעניין. (המשך בדף)

● כבוד?

כאן בתחילת הדרך אמרתי, שבראי למסך את „השרידן הגדול" בתחילת הקבוצה: זה נקל על מצבם הנפשי של השופטים; והיום את המראה.

● ובכבוד?

לא, שנה שלישית התגלגלה צריכה לשקוד ואתו אני אשליכן לא מתגוננן לאציע רבר בעניין.

● אולי מחאו כפיים לרגע חירוש השידורים והנסמת „השרידן הגדול"?

ברור שזה עשוי. הרי רובר בהופעה על חירוש השידורים והנסמת השביתה.

● היה שהאשימו אותך באורגזן לוקה של „השרידן הגדול".

מה, שאני אשליכן התגלגלה צריכה לשקוד ואתו אני אשליכן לא מתגוננן לאציע רבר בעניין.

● כבוד?

לא, נכון. אבל ערוצר בסרטים אחרים, הלוקחים את רוח השחל, אשר מוקרנים בפני כמעט אולמות־ריקים, מקחל הוא שלקט־צ'ן יוצא לראות סרט מטויים. לא קיימת עוד חטופעה של „בואו נלך לקולנוע".

● יש לשער שעמוס מסיבי־קולנוע מגרי את העסק מעיכבות המשק.

בוודאי: יש מסיבים שניצלו את פעילותם, וחלק נעלמו לגמרי.

● אתה, למרות הכל, מפשיר: מה הסוד?

מגילת־הסתרה היא עיקביות בעבודה. אני גם משתדל לחביא סידור־איכות, שאותם לא יבול הקהל, בדרך־כלל למצוא בערוצי הטלוויזיה. (המשך בדף)

אלי גלסנר:

„שביתת הטלוויזיה לא מילאה אולמי הקולנוע!"

אלי גלסנר, מגיש־שרשים מזה 23 שנה, ישראיאש התאחדות מגיני־השרשים בישראל, מיוחן, יחד עם הקומנות למיפעיע, ששביתת־הטלוויזיה תורים לשיעות בעיר, אבל המניאות הוניחה, לרעתי, שהתקופה השביתה לא הורגשה שום עליה בביקוך בבתי־הקולנוע.

● אין לא חשני יהיתי לקיפוץ בגלל השביתה. מה פן עשית?

קנו מבשרי־הירואין, בשישה שבועות גרל מיספר המבשרים בארץ בקרוב ל־50 אחוז. הל שיניי גם בנושא הספלים הפראטיים — אם קורם לפן היו אנשים רבים שומעים מלהתהפר אליהם, בזמן השביתה שמתו אותם אנשים לעשות זאת. פירוש, זהו עבירה על החוק, גם של הנמעיך, גם של הצופה.

● איך זה שעמוס שעות חיפוש [illegible]

[illegible] לעבר־קולנוע?

● האם ציפיתם, עם סיום השביתה, לעליה במיספר המבקרים בקולנוע?

כן. בוודאי, אבל לצערי המציאות שפרה על פניו בגלל הסיבות הנ"ל.

● מהן תוצאות השביתה מבחינת אליעזר?

השביתה גרמה לנו נזק עצום לגבי העתיד. בגלל גירוש מיספר מבשרי־הטלוויזיה ומיספר המתחברים לבבלים, נוצרה תשתית

קולנוע

חומה נגד בתי־הקולנוע. קיימת, ומשפיע להתקיים, נסיגה קבועה בהחום זה. אנחנו מודאגים.

● בכל זאת, יש סרטים חסוגרים קהלים,

נכון, אבל ערוצר בסרטים אחרים, הלוקחים את רוח השחל, אשר מוקרנים בפני כמעט אולמות־ריקים. מקחל הוא שלקט־צ'ן יוצא לראות סרט מטויים. לא קיימת עוד חטופעה של „בואו נלך לקולנוע".

● יש לשער שעמוס מסיבי־קולנוע מגרי את העסק מעיכבות המשק.

בוודאי: יש מסיבים שניצלו את פעילותם, וחלק נעלמו לגמרי.

● אתה, למרות הכל, מפשיר: מה הסוד?

מגילת־הסתרה היא עיקביות בעבודה. אני גם משתדל לחביא סידור־איכות, שאותם לא יבול הקהל, בדרך־כלל למצוא בערוצי הטלוויזיה. (המשך בדף)

אבי בללי:

„חשוטר חרביץ כדי לחפוס עבריין שניין"

שוטרים נתקלים בגבר צעיר, המשתובב ברחוב, או באחת מחצרות הבתים; מה הוא יזמם? עוצרים אותו, חוקרים למעשיו.

לפעמים, כמו בשבוע האחרון, במירכז של אחד מתן גו תי־גג, שהיה בדרכו לפגוע את אחותו, האומנות מיפל ישנונון, גם מרביצים לו, ועוד איך, עד שהוא נזקק לטיפול בחדר־מיוון.

לובי אבי בללי, לשעבר פקד ביחידה המרכזית, בתחומי הרצליה, ובעוד אנשי־התקירות בשטח תפרטו, סיפורים אלה, שיגרה פעמ יומיומית, עד לפרישתו לאיזמו מן המישטרה. מה הוא חושב על התנהגותם של שני השוטרים התל־אביביים? האם זה בסדר, לנקוט חודם כל אלימות?

התנהגותם בחלקם לא היתה מחייבת־המציאות. בנסיבות השונות חייב השוטר לפרוק את הנסיבות, ואחר־כך להמשיך בפעילות הנדרשת. כלומר = לברר אם יש שותף לאותו חשוד, אבל בהחלט לא להשתמש בכוח יתר שהוא מחדר את העוברות, בפירוש קיימת הוראה שאין להשתמש בכוח שום פנים ואופן, אלא בכוח סביר, בנסיבות מוצדקות.

● מה חייבת עושה, אילו היו אותם שוטרים תחת פיקודך?

הייתי ממנה קצין בורק, שהיה בורק את העובדות לאשורן, ומחליט בעצר היה צורך לנקוט בעיקרא הזה.

● מהי הרגשתך ביום, כאשר אתה מוריא ידיעות כמות זה בעיתון?

יש לי הרגשה לא־נוחה בנושא זה, מכיוון שהאזרחים עלולים לקבוע מסיקנה אחר, מיקרה מסויים זה, שכך המישטרה נוהגת תמיד, ואין הדבר כך.

● יאת־אומרת שהשוטר הזה הוא מיקרה חריג?

אני לא מכיר אותו אישית, אבל אני מניח את הל־היהשפה שלו, שמיסקרה זה היה שגוי. הוא השם שהתנצעת עבירה, והיה חשוב לו לפסוק אותה, ולהשים את העבריין.

מישטרה

שיקולו במיקרה זה היה מוטעה: הוא נהג בצורה נמהרת, לא מחשבה כי מעמיקה. הוא חשב שלפחי כאן יש שהתיילעבירה, ובעזרה תיתקוך מהיר הוא רצה להגיע לשורה. פעולתו של השוטר הזה נבעה, אולי, מהוסר־נסיון.

כפי שאמרתי, המיקרה הזה הוא בהחלט חריג. משוטרים מתרחשים, כמעט מרי יום ביומו, בעניין השימוש בכוח.

● קרה לך פעם מיקרה ויומחי?

היתי, כמעט 13 שנה במישטרה, ומעולם לא אירע לי מיקרה מסוג זה, אם כי היו מצבים שהיה הצורה שלי, או אני, השתמשתי בכוח סביר. המוהר עלי־מי החוק והמשיפות: נהגתי כך, כי לא היתה שום ברירה.

● לפי רמיריך, האזרח יוכל להמשיך ולהסתובב בהיהוב בלב שקט?

בהחלט כן, בכל שעה משעות היום והלילה. (המשך דון)